

ELS TRES MOSQUETERS

ALEXANDRE DUMAS

Versió d'Irene Rodrigo • Il·lustracions d'Agustín Comotto

Fa molts, molts anys, vivia a França un jove intrèpid i valent que es deia D'Artagnan. El seu somni era unir-se als soldats que anaven a cavall i servien el rei Lluís XIII, els famosos mosqueters. Es deien així perquè, a més d'espasa, anaven armats amb un mosquet.

Amb un cavall vell, quinze monedes i una carta de recomanació, D'Artagnan va marxar a París per fer realitat el seu somni.

L'endemà d'arribar a París, D'Artagnan es va presentar al capità de la companyia dels mosqueters.

–Des de ben petit només que he desitjat una cosa: ser mosqueter del rei! –va exclamar D'Artagnan–. El meu pare, vell amic vostre, m'ha escrit una carta de recomanació. Us la mostraré!

D'Artagnan es va buscar la carta per les butxaques. Però no la va trobar. La devia haver perduda pel camí!

–Jove –va dir el capità–, per ser mosqueter, encara necessites entrenar-te molt! Aprèn a dominar primer el cavall i l'espasa i torna d'aquí a uns mesos.

D'Artagnan va sortir ben decebut del despatx del capità. De camí a la pensió, es va trobar amb una baralla en què s'enfrontaven tres mosqueters del rei contra quatre mosqueters del cardenal Richelieu, el seu gran rival.

«Ara en podré fer, de mèrits!», va pensar D'Artagnan i, de seguida, es va unir als mosqueters del rei, que van guanyar el combat. Aquells tres, que eren forts i simpàtics, es deien Athos, Porthos i Aramis.

–Tots per un, i un per tots! –va exclamar D'Artagnan. I els quatre van creuar les espases enlaire en senyal de fraternitat.

